

Югозападен Университет „Неофит Рилски“ – Благоевград

РЕЦЕНЗИЯ

на дисертационен труд на тема:

Language Development in Children with Motor Speech Disorders

Рецензент: Проф. Д-р Добринка Георгиева

Кандидат: Фани Валсамиду

I. Кратки данни за кандидата, свързани с неговото образование

Фани Валсамиду е дипломиран бакалавър по специалност Логопедия и Специална педагогика (период на обучение 1996-2000г.) и магистър по Комуникативни нарушения (период на обучение 1996-2000г.) от СУ „Св. Кл. Охридски“.

През 2013-2014 г специализира Специална педагогика в National and Kapodistrian University of Athens, (UoA), Greece.

През 2015 г е зачислена като докторант към катедра Логопедия в Югозападен университет „Н. Рилски“ (ЮЗУ) – Благоевград.

Член е на Panhellenic Association of Logopedics and Special Education Teachers и както самата тя посочва в автобиографията си е собственик на Център по Логопедия и Специална педагогика в г. Александропулос, Гърция.

I. Обхват на дисертационния труд

Темата на дисертационния труд е важна за клиничната практика, тя не е значима като оригинално фундаментално изследване, а е работа с практико-приложен характер. Заглавието не описва коректно тематиката на изследване, тъй като посочва, че (i) става въпрос за деца с речеви моторни нарушения (реално трудът разглежда само речевата апраксия - РА при деца) и (ii) се отбелязва неадекватност на част от използвания инструментариум за изследване, който следва да опише езиковото развитие (language development).

Представеният дисертационен труд включва увод, три глави, библиография и приложения. Общият обем е 120 страници (20 реда на страница при стандарт 23). Първа глава е посветена на литературен обзор по проблема за детска РА, втора глава засяга методологията на експерименталното изследване, а трета глава представя получени резултати и кратки анализи. Липсва реално, задълбочено и систематизирано обсъждане на резултатите от проведеното изследване, обособено като отделна част. Целият труд е онагледен от 20 таблици, 12 приложения на гръцки и английски език и 15 фигури. Библиографията включва 175 литературни източника на латиница.

Докторската дисертация не е адекватно изградена по отношение на представяната информация в литературния обзор и не представя научните достижения и разработки през последната декада при лица с речева апраксия. Липсват мета-анализни статии по разглеждания проблем, което е сериозен пропуск и компрометира практиката, базирана на доказателства за съвременни общозначими изследвания в първични бази данни (не намирам доказани и цитирани в световната научна колегия автори като Walton, Marion et al., Terbaud et al., Preston, Maas). Темата обаче е интересна за клиничната практика в областта на комуникативните науки и нарушения, изучаващи РА.

От друга страна, в известна степен се наблюдава кохерентност между обявения проблем, използваните методи за изследване и получените резултати.

Относно стилът и форматът на изследването може да се твърди, че работата е добре организирана в трета глава, английският език е ясен (макар, че не е посочено с чия помощ докторантката е представяла текста на английски език), някои от фигурите и графиките са с добро качество, макар и много често неправилно озаглавени и пригодени за целите на дисертационния труд. Основното заключение е акуратно и подкрепя представения съдържателен текст в трета глава.

Литературният обзор е компрометиран и не следва академичните принципи в голямата си част. Известен брой от публикациите на български език са цитирани като публикации на английски език, което е спекулативно, тъй като посочените автори никога не са публикували на английски език. Например, „публикацията“ Simonska (2013) не съществува на английски език, а може да се намери като [Симонска, М. (2013). *Комуникативни нарушения при неврологични увреди в детска възраст*. Благоевград: Бон]. Цитирани в дисертацията автори като Бояджиева-Делева, Ценова, Тилков, Стоянов, Попов публикуват на български и трябва да бъдат цитирани на езика, на който са публикували. Представянето им в *Библиографията* като автори на английски трудове е неетично, меко казано. Реално докторантката цитира несъществуващи трудове на английски език и съзнателно подвежда читателя, като създава предпоставки за бъдещи неправилни и неверни цитирания на несъществуващи публикации. Докторантката е длъжна да спазва от една страна изискванията и стандартите на стилът АРА при цитиране от страните-членки на ЕС.

На стр. 13 кандидатът за докторант твърди, че според Simonska (2013) сензо-моторните теории са придружени с трудности в автоматизираното моторно програмиране. Това всъщност не е авторска разработка на Симонска, а на Caruso & Strand (1999). Цитираните като автори на генетичните теории за речевата апраксия Morgam & Liegeois (2010) всъщност пишат за класификация на дизатрия, а не на речева апраксия – виж източник 88, който е и погрешно цитиран в стил Ванкувър, а не АРА. Прави впечатление, че докторантката не разпознава първични, вторични и третични информационни източници и

Същата авторка Simonska (2013) е цитирана на стр. 13 и като автор на супрасегментни теории за РА след като е известно, че тя няма изследвания и публикации в тази област. Тук е редно да отбележа, че начинът на изготвяне на литературния обзор на дисертацията следва изложение на текст за речева апраксия от учебника на Симонска 2013, публикуван на български език [Симонска, М. (2013). *Комуникативни нарушения при неврологични увреди в детска възраст*. Благоевград: Бон]. Начинът по който тя разглежда нарушението речева апраксия се следва поразително от докторантката, в същата хронология, като на места са добавени или съответно отстранени някои литературни източници, за да се създаде впечатление за собствена разработка (след направените забележки от вътрешната и рецензия). Като цяло и двата текста (на докторанта и на Симонска) цитират основно едни и същи автори, едни и същи пасажки, представят едни и същи таблици, като текстът на докторантката само превежда този на Симонска от български език на английски. В този мисъл литературният обзор следва едно неправилно и в същото време упорито демонстрирано подправяне и незачитане на нормите на академичната етика за правилно

(

р

г

!

цитиране. Текстовете дезинформират читателя и представят подправка на научната истина чрез съзнателно заместване на едни имена с други и приписване на изследвания и заслуги, които никога не са правени или публикувани от определени автори. За мен е ясно, че това е фалшив опит да се цитира многократно автор, на който реално липсват цитирания до момента. За съжаление това е спекулиране и изопачаване на научна истина и достоверност. За мен е необяснимо защо в литературният обзор има цитиран автор 8 пъти, от учебник, който няма публикации по РА в първични и вторични реферирани източници, а в същото време са игнорирани мета-анализ статии или монографични трудове по проблема за РА на автори със световна известност.

На стр. 14 посоченото приложение 1, което описва симптоми на РА (отново по Simonska, 2013) е преписано и преведено на английски от стр. 83-84 на същия учебник, цитиран по-горе в текста. Реално, таблица 9 от учебника на Симонска анализира модел, разработен не от нея, а от известната изследователка Yorkston et al (1999) и нейният екип, които „разделят симптомите на детска апраксия на пет основни групи.....“ (стр.82). Текстът от приложение 1 е редуликиран повторно (без таблицата) на стр. 14-15 от дисертационния труд, което е безсмислено, тъй като два пъти на две места в него се представя една и съща информация.

Погрешно са цитирани източници #23, 25, 58, 59, 62, 64, 69, 70, 72, 75, 78, 88, 96, 101, 109, 112, 114, 116, 122, 124, 131, 141, 148, 149, 151, 152, 158, 163, 171, 173. Липсващи или некоректно цитирани в текста на дисертационния труд са източници #2, 8, 9, 22, 74, 79, 81, 23, 84, 111, 116, 120, 134, 138, 155, 156, 165, 166. Източници, цитирани в текста на дисертацията, но неотразени в библиографията са Ernest (2000), Greek Association of Logopedics (1995), Shriberg et al. (2017b), Stackouse, (1992), Greek SLPs study (1995), Nijland; Thoonen, Maasen, Gabreels & Scheuder (1996), Hegde (2015).

Както посочих източник #23 не е цитиран в текста. Установих, че *The Childhood Apraxia of Speech Association of North America (CASANA)* не е научна организация, а е „национална неправителствена публична благотворителна организация посветена на нуждите и интересите на деца с апраксия на речта и техните семейства“ ("national non-profit public charity exclusively dedicated to the needs and interests of children with apraxia of speech and their families."). Основно предоставя грантове и функцията ѝ е да защитава интересите на посочената група лица. Цитирането е без значение и не следва да бъде включвано в текста като научно.

#56 източник от библиографията е неправилно цитиран и е използван като такъв за няколко първични такива – липсват страници на публикуваната статия в списание *Perspectives of the ASHA Special Interest Groups* – посочена е само стр. 47, а всъщност страниците са 47-60. Този източник е некоректно идентифициран като „изследване“ на стр. 15 и се използва неправилно със сгрешено име на автора на стр. 97. Между другото, относно текста, който е цитиран, има лимитиран достъп в неговата предварителна форма за публикуваната година по-късно статия в *Journal of Speech-Language-Hearing Research: Iuzzini-Seigel, J., Hogan, T. P., & Green, J. R. (2017). Speech Inconsistency in Children With Childhood Apraxia of Speech, Language Impairment, and Speech Delay: Depends on the*

Stimuli. *Journal of speech, language, and hearing research: JSLHR*, 60(5), 1194–1210. https://doi.org/10.1044/2016_JSLHR-S-15-0184

Относно източник #158 – очевидно става въпрос за презентация на ASHA convention, която не може да се намери, тъй като е известно, че там се публикуват само абстракти на приети презентации. Задавам си въпроса защо статия, например на Terband and colleagues (2019), публикувана през 2019 г не е отразена и използвана в дисертацията, тъй като е нова, достъпна и изключително важна или също така многократно цитирани сред научната общност автори като Namasivayam et al., 2015; Preston et al., 2014; Terband, Maassen, Guenther, & Brumberg, 2009, 2014.

Раздел 1.3.1 също следва текст от учебника на Симонска (2013, стр. 90-91), включително таблица 10 от този учебник.

В раздел 1.3.2. определението на Nicolosi et al. (стр. 21) е отново неправилно буквално цитирано, като докторантката е подменила арабските обозначения от оригиналния текст с римски. Липсват поставени кавички при цитирането.

Моето мнение е, че на стр. 21-23 е излишно да се представя информация за видовете дизартрия, тъй като дисертационния труд е свързан с изследване на РА и основно се базира на скринингово изследване и диагностично проучване на РА. А ако е необходимо представяне на дизартрията е редно в първи раздел да се представят всички motor speech източници. Цитираната статия с автор Duffy (2013) отново е без посочени страници. Неправилно цитиране, съгласно стандартите на АРА на имена на автори отбелязвам и на стр 26. Таблица 5 е неправилно цитирана на стр. 27. Източник 62 от библиографията е публикуван на гръцки език, но е представен само с английски спелинг. На същата стр. 27 в рамките на 4 страници (от 27 до 31) докторантът цитира Kabanarou (2007) без да посочва страници, а всъщност е представен заимстван оригинален текст от Shipley & McAfee (2004), стр. 264-267 (*Assessment in Speech-Language Pathology, 2004*). За мен е странно подобно цитиране на Kabanarou (2007) при положение, че в библиографията под източник 123 се вижда отбелязано второ издание на Shipley & McAfee (1998), а под източник 124 има отново неправилно цитиран източник на този автор, който също първо следва да се посочи на издадения гръцки език, в който е преведен оригиналният труд на Shipley & McAfee. В този смисъл задавам въпроса чела ли е въобще докторантката източник 123?

Разделите от 1.4. до 1.5. (от стр 26-38 в обем от 12 стр) засягат описание на литературни източници, които разглеждат развитието на речта и езика като цяло в норма, предимно за английско говореща популация. В тях има и части, които представят интересно особеностите на усвояване на гръцкия език като цяло и са цитирани и гръцки автори. Като цяло намирам тази част за абсолютно ненужна, тъй като не е цел на дисертационния труд.

Раздел 1.5 всъщност представлява същността на литературния обзор в този дисертационен труд, но е представен само в обем от 2 стр. Темата на дисертационния

труд е езиково развитие на деца с речеви моторни нарушения и изисква представяне и последващ задълбочен анализ точно на този проблем. А такъв няма. Налице е структурен дисонанс между раздел 1.4 и раздел 1.5, който всъщност следва да бъде есенцията на труда и да представи новостите в тази област по отношение на АР. Подобна мета-анализ статия е тази на Terband et al, 2019.

На стр. 43 докторантката цитира 6 диагностични теста, за които тя постулира, че са за лица с РА, вкл теста на St. Louis, OSMSE-3. Позволявам си да кажа, че този тест е предназначен за всички типове речеви и езикови нарушения, за които има съмнения, че са основно структурни, като артикулационните такива, например. Очевидно докторантката не познава достатъчно инструментариума, който се препоръчва в случаи на диагностика на РА и който е описан в статии с мета-анализ. Определено не става въпрос за 6 теста, а за много повече изследвания, свързани с РА. Затова и ще си позволя да посоча кои са част от съвременните информативни източници, които липсват в литературният ѝ обзор (някои фигурират в библиографията, но очевидно не са прочетени):

- ✓ За изследване на Word Inconsistency – виж и прочети Dodd et al, 2009
- ✓ 3
- ✓ За изследване на Type–token ratio: consonant substitute inconsistency percentage (CSIP)/inconsistency
- и
- ✓ 3
- ✓ 3
- ✓ 3
- ✓ 3
- ✓ 3
- ✓ За изследване на Coefficient of variation of spatial and temporal coupling – виж и прочети (Moss & ...)
- ✓ 3
- ✓ За изследване на Single-Word Test of Polysyllables - виж и прочети (Gozzard et al., 2006) както и още поне толкова допълнителни компоненти на диагностика.

Положително оценявам обаче проучванията ѝ, че в Гърция съществуват само два теста за изследване на езикови умения като цяло.

За съжаление, раздели 1.6 и 1.6.1 представят формално ICF модела на СЗО. Редно е ICF модела на СЗО да бъде представен по отношение на РА и да е позициониран в началото на литературният обзор, тъй като той се явява концептуална рамка на изследването, за което докторантката следва да представи доказателства. Тези два раздела (1.6. и 1.6.1.) са твърде повърхностно и елементарно представени и обобщени само в две страници без акцент върху РА. За сведение първо се започва описание на телесна структура, а след това с такава характерната доминираща нарушена функция при деца с РА (виж стр. 41 с неправилно изписване първо на „body function and structures“). В тази част липсва описание по литературни източници на характерните за РА изследвания на оперативните определения и обзор на факторите, свързани с РА като: vowel error, consonant distortion, stress errors, syllable segregation, groping, instructive schwa, voicing error, slow rate, increased difficulty with multisyllabic words, resonance, speech sounds inconsistency etc. Липсва

литературен анализ на когнитивно-лингвистичните функции (cognitive-linguistic functions) при деца с РА съгласно ICF модела.

Раздел 1.8. заключение–резюме относно литературния обзор е кратък, фрагментарен, описан твърде неясно и повърхностно от няколко изречения. Именно тук следва да бъде представена съвременната визия и парадигма за РА при деца в световната литература. Не мога да се съглася с докторантката, която твърди, че „...*there are no publications that focus only upon the language development of preschoolers with CAS*“ в световната литература, тъй като има редица публикувани изследвания. Прави ми впечатление, че твърде лекомислено е подменила текста, който представи на вътрешна защита и в който твърдеше, че липсват изследвания относно “*language acquisition*” при деца с РА с „*language development*“. За съжаление, представеният литературен обзор разглежда в по-голяма степен *language acquisition*, отколкото *language development*.

Приемам безусловно нейното мнение, за изследванията в Гърция, въпреки че не съм специалист, но в библиографията видях редица гръцки автори с публикации по темата, за което я поздравявам, че се е постарала да ги предостави на вниманието на читателя.

В заключение - литературният обзор е структуриран произволно, без ясна визия какво съдържание и концепти да се представят на читателя. Липсва представен модел на ICF по отношение на РА, липсва операционална дефиниция за РА, липсва работно заглавие за езиково развитие, както и подробно проучван и анализиран в литературата диагностичен и терапевтичен инструментариум, прилаган при РА.

Втора глава представя методологията на научното изследване. Двете хипотези са коректно представени, и добре защитени, но задачите на изследването са твърде разнопосочни и много, макар и свързани с целта на изследването.

Одобрявам факта, че Валсамиду е описала професионално селектираните критерии за включване на контингента в изследването, но все пак скрининг-теста е предназначен за деца от 4 до 12г. Кое налага децата от 7 до 12 г възраст да не бъдат включени в изследването? Единствено целта на изследването, а именно факта, че е решила да изследва само деца от предучилищна възраст?

Двете хипотези са коректно представени, добре защитени и коригирани след забележките ми за неясно формулиране по време на вътрешната защита, но задачите на изследването са твърде разнопосочни (но правилно формулирани и интересни) както отбелязах по-рано.

The Screening Test for Developmental Apraxia of Speech-second edition (STDAS-2), разработен от Blakeley in 2001 се използва за основно скринингово изследване от докторанта. И тъй като е скрининг, не разбирам защо е изследван толкова малък брой деца (40) в 5-годишния период на изготвяне на десертацията? Именно скрининг-теста позволява голям брой изследвани лица, например стотици от предучилищна и начална училищна възраст. В това изследване броят е изключително ограничен. Оригиналният скрининг-тест идентифицира деца от 4 до 12 г възраст с атипични езикови проблеми и включва само 3 субтеста за изследване: прозодика, артикулация и словесно подреждане. В допълнение темата на дисертационния труд изисква подробно изследване на езиковото развитие. За да се докаже значението на скрининг-теста, той просто трябва да бъде

приложен в своята цялост, а не предварително да се изследват само деца на възраст 4 - 6 г. (виж и Публикация 2).

Представени са Контролна група и Експериментална група на изследването в раздел 2.4 Субекти на изследването – съответно по 40 лица в предучилищна възраст във всяка група. Но на стр 44 в раздел 2.6.2. тя описва 44 деца, които не са включени в раздел 2.4. Те от настоящото изследване ли са или са част от изследването на гръцки автори като Stavrakaki & Tsimpli (2000)? Оставам с впечатление, че са от настоящото изследване, тъй като са свързани с приложения 7, 8 и 9. Въпросът е защо не е описан ясно и систематично целият контингент на изследване в раздел 2.4.? Текстът е много объркващ, още повече, че в раздел 2.6. *Методология на изследването* е описвано как е стандартизиран оригиналният тест на Blakeley (2000), а именно, че в този процес на стандартизиране на теста са участвали 49 деца с РА. Това обикновено се прави в литературния обзор, а не във втора глава, която следва да не е объркваща и разсейваща.

Както посочих и във вътрешната рецензия, не мога да оценявам модификацията на теста от Valsamidou (2017) на гръцки език, тъй като не говоря езика и смятам, че тази част на труда изисква за рецензент гръцки специалист, но такъв не бе поканен. Още веднъж изразявам учудване защо докторантът не публикува част от изследването си на гръцки език в гръцка научна периодика, за да получи адекватна оценка и признание от колегията, а прави това на конференция на българските логопеди на английски език?

Допълнителен въпрос при спазване на принципите на научната етика е тя получила ли е съгласие от автора/издателството на оригиналния тест STDAS-2 за модификацията, която е направила на гръцки език? Преводът и адаптацията на този тест също следва да са одобрени. Правен ли е обратен превод и от кого?

Вторият използван тест в изследването е Developmental Verbal IQ Test (DVIQ) с автори Stavrakaki & Tsimpli (2000) – този път правилно цитирани за разлика от първото представяне на труда на вътрешна защита. Виждам и доста моменти от първия вариант на дисертацията, които тук са променени, което за мен още веднъж показва неясноти при планиране, провеждане на изследването и най-вече при описването му.

Основното ми възражение относно втора глава е, че липсва цяла част, която да представи структурно и концептуално как е проведено изследването, кога и къде (тук не визирам части 2.7.1 и 2.7.2, които описват как се прилагат двата теста STDAS-2 и DVIQ, съгласно инструкциите на авторите). Само споменаването на частни детски градини някъде в Гърция не е достатъчно, както и че има одобрение от “*administration department head*”, който е неизвестен. Каква е структурата на изследването във времеви план, какви са етапите или периодите и какво включват те е неясно. Кой може да докаже, че е проведено подобно изследване? Това, което пише докторантката на стр. 55 е, че „*децата са изследвани индивидуално в рехабилитационния център, който обичайно посещават*“ [*The children were examined individually at the rehabilitation center they usually attend*]. Кой са референтите-оценители, кой е провел изследването, къде е графикът на цялостната работа. Тази част за читателя и специално за мен е неясна и най-вече липсваща. Тя липсва и в представените публикации по дисертацията. На стр. 55 тя посочва, че “*each child was informed on the nature of the procedure beforehand*”, което за 4-годишни деца ме притеснява, че биха разбрали изцяло детайлите на обясненията. Освен това случай 7 и 8 са преминали терапия за артикулационни нарушения, но в inclusion criteria of participation

на изследването не фигурира изискване, че могат да се включват деца, преминали терапия - виж стр. 48. Друг е и въпросът редно ли е малки деца с незавършена функционална специализация на мозъка да преминават толкова ранна логопедична терапия? Освен това, в тези критерии не пише, че някой друг (например, Mental Health Centers of the Ministry of Health) следва да диагностицира децата с артикулационни и фонологични нарушения, *“поради липса на стандартизиран тест за РА”*. Освен това на стр. 49 докторантката твърди, че никое от децата не е ходило на терапия при логопед, а на стр. 63 описва, че случаи 7 и 8 са посещавали такава за артикулационни нарушения. Във втора глава липсва раздел за надеждност на изследването (reliability), както и interrater agreement, липсва раздел как са обработени получените данни; има ли правени записи и ако да, как са правени; има ли други специалисти, включени като супервайзъри и оценители на нейното собствено изследване. И въобще как без тези данни може да се приеме настоящото изследване за надеждно и достоверно?

Раздел 2.8. представя статистическите методи, използвани за сравнение и анализиране на резултатите. SPSS статистиката, sample t-test и коефициентът за корелация на Spearman са правилно подбрани и са гаранция за правилната оценка на резултатите от изследването.

Трета глава обхваща представяне на резултатите от изследването и кратки анализи, по скоро бегли сравнения с получени подобни от други чужди автори, които аз оценявам високо. Но липсва подробна дискусия. Мястото на раздел 3.1. е във втора глава, а не трета. Раздел 3.2. Analysis of CAS likelihood level in the Experimental group започва с анализ, без първо да са представени резултатите. Редно е да се внимава с изписване на заглавията и структурата на разделите. Таблица 13 не представя аналитични резултати, а цифрови резултати. Наименованието на таблиците следва да е ясно и точно информативно за читателя. В приложение 6 е представена фигура 2, която следва да се изпише под стълбовата диаграма, а не над нея, както и да има точно формулирано заглавие. В случая заглавието Analytical rating не означава нищо. На кое?

Както посочих в изложението си, липсва глава или раздел *Дискусия на получените резултати* и за мен е странно как са направени изводите и препоръките без такава. За да има обаче подобна дискусия е необходимо тя да се основава на най-нови мета-анализ статии в областта на РА, а такива липсват в нейния литературен обзор. В основното заключение на стр. 96 виждам странни твърдения, като че ли заимствани от други изследвания. Как да си обясня твърдението, че *„не са отбелязани стандартни поведенчески маркери? за диференциране на лека от тежка форма? на РА при идеопатични, неврогенни, неврологични или комплексни невrorазвиващи се контексти, свързани с речево забавяне или други педиатрични моторни речеви нарушения (Shriberg et al., 2017a)“*. Подобно изследване на маркери, както и степени на тежест на РА въобще не е било цел на настоящия дисертационен труд. Също така в заключението на стр. 97 докторантката твърди, че *„The combination of both tests has given us an overall view of the language skills of children with CAS, as well as CAS itself“*, което отново показва, че тя е *„изследвала“ езикови умения*, а не езиково развитие както е темата на дисертационния труд.

II. Характеристики на научната и научно-приложна продукция на кандидата

Предложените публикации по дисертационния труд от Валсамиду са 5, от които една (в списъка под номер 5) все още не е отпечатана. Всички те не са публикувани в научна периодика с редакционна колегия, а основно в сборници от проведени научни форуми на българските логопеди, провеждани през 2016, 2017 и 2020 година (които имат съставители, не рецензенти). За участието в композиума на IALP в Кипър (постер) липсва приложена програма и сертификат за участие. Трудно мога за приема участието в този форум без представен доказателствен материал (виж “публикация” 4). Очевидно докторантката се затруднява в представянето на публикации и в описанието на участия в научни форуми. Поради изложените забележки си позволявам да призная три публикации на докторантката (номер 1, 2 и 3 от представения списък). От тях две са самостоятелни - (1 и 2) и една е в съавторство с научния ръководител (3). След приложение на софтуера Grammarly за публикация 1 се породи съмнение за некоректно цитиране - 43% от целия текст. А за публикация 2 – 21 %.

Основният принос за клиничната практика е използването на инструментариум за диагностика при деца с речева апракси, адаптиран за гръцки условия.

Заключение: За съжаление, като рецензент не мога да присъдя позитивна оценка на представения дисертационен труд поради три факта: (i) неяснота и липса на доказателства за надеждност и достоверност в написания текст кога, как и къде е преведено изследването във времето; (ii) липса на раздел дискусия, свързана с резултатите от проведеното изследване и (iii) сериозни съмнения по отношение на спазване на принципите на академичната етика при цитиране - основно в зле структурирания и представен литературен обзор. Не научавам къде се позиционира настоящото изследване на фона на проведените и описани такива в световната литература.

Моят вот е негативен!

Изготвил рецензията:

Проф. Д-р Добринка Георгиева

Югозападен университет „Н. Рилски“ – Благоевград

Certified European Fluency Specialist

Fulbright alumna

Member of the International Association of Logopaedics and Phoniatics (IALP)
Education Committee (2007-2010; 2010-2013 and consultant 2013-2016)

International Fluency Association (IFA) Liaison Committee member (2014-2020)

IFA practice committee member (2020-)

Директор на Университетски център за изследване на заекването